

د.ح.د.خ.ا. سرگردانو لاره ورکو جزایرو ته یوه
د پیغوره ډکه پیغام :

پیغام

که می پورته لاری توک کړم پرمخ ولویږی
که خان چپ ونیسم غم پرما زیاتیری
ولی نه سره یو کیږی یواو بل ته رت رت گوري
څه په مینځ کی مو دی پروت چی هغه نه حلیری

له دی تشو جزایرو څه جوړیری
د گمنام رهبرتر شا به څوک دریږی
د پردو په لمسون څه به مو تر لاس شی
غیر له دی چی مو په زړه زرغون واسواس شی

سر مو بښکته کړی گریوان ته بیلتون بس دی
گټه نه لری افسون او فرکسیون بس دی
ولی هیر مو یو د بل سره ورورولی شو؟
ها د سختو ورځو تینگی ورور گلویی شو؟

چی هر یو مو پریو بل سر ورکوله
هیخ قدرت ته سر مو خپل نه تیتوله
داڅه وشوه چی سره تول مرور شو
مشران ورک شو هر یو تول پخپل سر شو

څوک د زور او څوک د زرو غلامان شول
څوک د پیر بیا لاس تړلی مریدان شول
څوک د حزب اوله خپل کړو ځنی شرمیری
د پردیو په دوستی اوس بڼه نازیږی

ها چی تا ویل کارگر او د هقانانو
د هغو پرسر واکمن دی اوس لیوانو
هغه څه چی دی ویلی اوس دی هیر شو
هو د دی مات کړه څیره دی اوس برخیر شو

ځنو ځنو له اوله بی ایمان وه
د مقام د اخیستلو په ارمان وه
جاسوسی ته وه له سره ملا تړلی
جها دی قوماندانان پوری تړلی

د پارټي رازونه هغو ته رسول
فرکسيون د حزب په مينځ کي جوړول
له مرام اوله هدفه د خپل حزب سر غړول
د خپل قوم گټي له هر څه لوړ گڼل

دا څيري دا، په حزب کي هغه پټ د بنمنان
څوک د شرق، څوک د غرب بي حيا چاکران
چي نيشه د رهبري لړل پرسر خپل
رسول ټولو ملگرو ته بيا شر خپل

د حالاتو اټکل هيڅ نشو کولی
د مرحوم رهبر ترشا، وي خان ترلي
د حزبيانو سره دا لويه جفا وه
په سياست کي دا له سره ناروا وه

دوي مونه دي اوس پکار څه چي کاندې
په سياست کي دوي خان پوري کاندې
څه چي پاتي ياست ملگرو لار موڅه دي
بي همته مه اوسيري کار مو څه دي
**

مونڊرو ٽولو ته معلوم شو رهبرانو
هغوو غلى خولى گندلى غريبانو
چي دورخي په گرم نرخ سره پويي خوري
کله دلته اوکله هلته دمنت سره مري خوري

له خپل تيرو اند پښنو خني تير شوي
ټول صفوف دخپل پارتي هريو هير کري
د ملا، طالب، له ډاره تپښتيدلي
بزرگان او کارگران يي پريښودلي

څه چي ويلي هغه يو هم تر سر نشو
پر غريبو او بي وزلو اختر نشو
لاس تري واخلي نوري مه ورکري آزار
ها چي مړه دي گلان کيږدي په مزار
**

اوس له خان وکړي پوښتنه چي څه وکړو
سر يو شو . يا که بيل همداسي اوسو
که ټول بيل سره اوسو تباه کيږو
د تاريخ له زرین پانو پناه کيږو
* *

داڅه ژوند دی چی یو بل نه مرور یو
د وطن او د خپل خلک نه بی خبر یو
سره واره دلته او هلته درپه در یو
یو د بل په ورکاوی سره په شریو

**

د مل دا خبره غور کی تینگ وساتی
چی نفاق کی هر غبنتلی حز ب خوری ماتی
وخت به تیر شی بیا به ارمان سره وکړی
یو څه فکر ای ملگرواوس زر وکړی

پوهندوی دوکتور سید حسام (مل)

جرمنی ۲۰۱۱-۳-۹